

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719202665
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6719202665.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu W. W., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom I. XX, proti žalovanému DREVOSTAV ZVOLEN, spol. s r. o., so sídlom Za Hronským mostom 4750/16A, Zvolen, IČO: 36 033 553, o povolenie obnovy konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/19/2019 - 28 z 7. novembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie okresného súdu Zvolen č. k. 13C/19/2019 - 28 zo dňa 07. 11. 2019 **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému nárok náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „prvoinštančný súd“, event. „súd prvej inštancie“, resp. „okresný súd“) uznesením zo dňa 07. 11. 2019 odmietol žalobu na obnovu konania ako zjavne nedôvodnú (prvý výrok). O trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (druhý výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal obnovy konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 14C/35/2016 podľa § 397 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). K žalobe na obnovu konania pripojil listinné dôkazy - list od spoločnosti Henkel Slovensko, spol. s r. o., zo dňa 18. 03. 2019, zo dňa 21. 05. 2019. Z listu zo dňa 18. 03. 2019 vyplýva, že dokument predložený spoločnosti žalobcom, označený ako „Vyjadrenie spoločnosti Henkel Slovensko spol. s r. o. k omietke Ceresit CT 174 na objekte rodinného domu žalobcu zo dňa 17. 10. 2013“ (ďalej len „vyjadrenie“) nie je odborným posudkom, pretože spoločnosť neposkytuje službu znalca v oblasti stavebníctva. Vyjadrenie nie je znaleckým posudkom, ale objektivizovaným popisom podmienok a stavu zo dňa 15. 10. 2013. Z listu zo dňa 21. 05. 2019 vyplýva, že spoločnosť Henkel Slovensko spol. s r. o. za svoje vyjadrenie k reklamovanej omietke zo dňa 17. 10. 2013 žiadnu faktúru nevystavila, pretože takéto činnosti vykonávajú zamestnanci spoločnosti v rámci bežnej podpory zákazníkov.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 397, § 406, § 413 ods. 1 písm. e) CSP, § 2 písm. n), § 18 ods. 6, 7 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej aj „Zákon o ochrane spotrebiteľa“) a konštatoval, že žalobcom predložené listinné dôkazy nie sú spôsobilé privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Podľa názoru okresného súdu podstatou listu od spoločnosti Henkel Slovensko, spol. s r. o. zo dňa 18. 03. 2019 je, že daná spoločnosť ako výrobca omietky neposkytuje službu znalca v oblasti stavebníctva jej vyjadrenie nie je odborným posudkom. V tomto smere poukázal na § 18 ods. 7 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré neobsahuje pojem znalecký posudok, ale pojem odborné posúdenie, ktoré je definované v § 2 bod 3. písm. n) Zákona o ochrane spotrebiteľa. Z tohto ustanovenia nevyplýva, že by toto odborné posúdenie muselo byť vykonané len znalcom z príslušného znaleckého odboru. Keďže súd v pôvodnom konaní sp. zn. 14C/35/2016, dané

odborné vyjadrenie uznal za majúce a spĺňajúce všetky zákonné náležitosti odborného vyjadrenia v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, išlo v danom ohľade o právne posúdenie veci, na ktorom nemôže nič zmeniť vyjadrenie samotného výrobcu omietky. Podstatou obnovy konania nie je opätovné prehodnocovanie právnych záverov, ktoré už uskutočnil súd v pôvodnom konaní. Poukázal na to, že obidva listy boli odpoveďami výrobcu omietky na dopytovanie zo strany žalobcu, pričom žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, čo alebo aká okolnosť mu bránila tieto dopyty na výrobcu omietky realizovať a následne odpovede na ne predložiť konajúcemu súdu už v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 14C/35/2016. Z uvedených dôvodov žalobu na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP odmietol ako zjavne nedôvodnú.

4. O trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že odmietnutím zjavne nedôvodnej žaloby na obnovu konania došlo zavinením žalobcu, preto by žalovanému prináležal nárok na náhradu trov konania, pričom z obsahu spisu nezistil žiadne trovy žalovaného a preto mu ich nepriznal.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP, podľa ktorých konanie mohlo mať inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Podstatou obnovy konania nie je opätovné prehodnocovanie právnych záverov, ktoré už uskutočnil súd v pôvodnom konaní, tieto sú výslovne formálne, a preto považoval výkon spravodlivosti zo strany súdu prvej inštancie za arbitrárny. Každé rozhodnutie súdu musí vychádzať z takého výkladu príslušnej právnej normy, ktorý zodpovedá obsahu takejto normy, v opačnom prípade treba považovať odôvodnenie rozhodnutia za arbitrárne a takýto výklad súdu za postup, ktorý by bol v rozpore nie len s čl. 1 ods. 1, čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, ale aj princípom právneho štátu, ktorého súčasťou je aj princíp právnej istoty. Uviedol, že predložený dôkaz priamo vyvracia dôkazy predložené v pôvodnom konaní, preto tak každé rozhodnutie po obnove konania je spôsobilé privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Účelom obnovy konania do systému mimoriadnych opravných prostriedkov je umožniť strane sporu nové konanie s novým rozhodnutím v takej veci, v ktorej sa konanie už skončilo právoplatným rozhodnutím. Obnova konania má takto umožniť, aby došlo k náprave skutkových omylov, z ktorých sa pri vydávaní napadnutého rozhodnutia vychádzalo. Poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo/57/2009 zo dňa 20. 08. 2009, podľa ktorého dôvodom na obnovu konania môžu byť len tie skutočnosti, ktoré nastali do vyhlásenia rozhodnutia súdu. Pre záver, či nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy môžu privodiť pre stranu sporu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, stačí, ak sa javí byť pravdepodobným, že môžu pre stranu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Dôkazy, ktoré predložil neexistovali v čase vydania rozhodnutia v pôvodnom konaní, a preto ich nemohol použiť v pôvodnom konaní. Vzhľadom na ustálenú súdnu prax dôvodne očakával, že súd v pôvodnom konaní jeho žalobe vyhovie, preto nemal dôvod dopytovať sa v pôvodnom konaní výrobcu omietky. Poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 204/2015 zo dňa 01. 06. 2015, podľa ktorého zákonná požiadavka skúmania viny strany sporu na nepredloženie dôkazu v pôvodnom konaní pojmovovo predpokladá objektívnu existenciu takéhoto dôkazu v čase pôvodného konania. V danom prípade skúmanie jeho viny na nepredloženie dôkazu neobstojí, nakoľko z jeho strany predložené listinné dôkazy objektívne v čase pôvodného konania neexistovali.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanoveniami § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Súd prvej inštancie žalobu na obnovu konania odmietol z dôvodu jej zjavnej nedôvodnosti podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP.

10. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je vecne správne.

11. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie, ktorý žalobu na obnovu konania zo dňa 04. 06. 2019 podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP ako nedôvodnú odmietol. Prvoinštančný súd jasne a zrozumiteľne uviedol, prečo nevyhovel žalobe žalobcu na obnovu konania a odvolací súd sa s týmito závermi v plnom rozsahu stotožňuje.

12. Na zdôraznenie správnosti dôvodov odmietnutia žaloby na obnovu konania odvolací súd uvádza, že právna úprava konania o obnove je obsiahnutá v § 409 až § 418 CSP. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno - za podmienok ustanovených v zákone - dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy - na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého žalobou na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 397 CSP (uznesenia Najvyššieho súdu SR z 11. 8. 2011, sp. zn. 3 Cdo 98/2011, z 06. 03. 2018, sp. zn. 1Obo/1/2018).

13. Jedným z charakteristických znakov obnovy konania je jej prejednanie v dvoch fázach. Podaním žaloby na obnovu konania sa iniciuje konanie o povolenie obnovy. V tejto prvej fáze (iudicium rescindens) súd skúma, či je obnova procesne prípustná, posúdi podanú žalobu a na základe záverov o splnení podmienok prípustnosti rozhodne o tom, či žalobu na obnovu konania pripustí alebo ju zamietne. V prípade, ak súd vysloví záver, že žaloba na obnovu konania je opodstatnená a povolí ju, konanie sa dostáva do druhej fázy (iudicium rescissorium), v ktorej už prebieha samotné prejednanie veci. Nepochybne odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie sa týka prvej fázy rozhodovania o obnove konania. Žaloba žalobcu na obnovu konania bola posudzovaná v rovine prípustnosti z hľadiska jej včasnosti a tiež, či sa nejedná o žalobu zjavne nedôvodnú.

14. Vo vzťahu k prvej odvolacej námietke žalobcu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci odvolací súd uvádza, že nezistil dôvodnosť tohto odvolacieho dôvodu, pretože žiadne pochybenie v procesnom postupe súdu prvej inštancie nezistil.

15. Žalobca žalobu na obnovu konania odôvodnil ustanovením § 397 písm. a) CSP, pričom ako dôkaz predložil dva listy od spoločnosti Henkel Slovensko, spol. s r. o. zo dňa 18. 03. 2019 a zo dňa 21. 05. 2019. Poukázal predovšetkým na obsah listu zo dňa 18. 03. 2019, ktorým spoločnosť zaujala stanovisko k vyjadreniu Ing. Juraja Cesneka, pričom uviedla, že dokument zaslaný žalobcom nie je odborným posudkom, pretože podľa jeho názvu ide o vyjadrenie k omietke Ceresit CT 174 na objekte rodinného domu žalobcu. V predmetnom liste spoločnosť tiež uviedla, že neposkytuje služby znalca v oblasti stavebníctva, a dokument nie je znaleckým posudkom, ale objektívizovaný popis podmienok a stavu zo dňa 15. 10. 2013. Odvolací súd však dáva do pozornosti hlavne poslednú vetu z listu uvedenej spoločnosti v znení „Vzhľadom na obsah vyjadrenia, ktorý dostatočne presne podrobne opisuje skutočnosti týkajúce sa stavby a odbornosť pána Cesneka nemáme výhrady k obsahu tohto dokumentu“.

16. S poukazom na záver listu od spoločnosti Henkel Slovensko, spol. s r. o. zo dňa 18. 03. 2019 je zrejmé, že potvrdila správnosť záverov zistených Ing. Cesnakom, a zároveň potvrdila aj jeho odbornosť na posúdenie zisťovaných skutočností. Predmetný listinný dôkaz teda nevyvracia záver, že by vyjadrenie zo dňa 17. 10. 2013 nemohlo byť považované za odborné posúdenie podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa, tak ako to tvrdí žalobca. Práve naopak potvrdzuje správnosť záverov súdu prvej inštancie v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen sp. zn. 14C/35/2016.

17. Žalobca tiež namietal, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom neuviedol žiadne konkrétne dôvody pre uvedené tvrdenie.

18. Z konštantnej judikatúry sa pod nesprávnym právnym posúdením veci rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil

správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

19. Odvolací súd nezistil opodstatnenosť ani tohto odvolacieho dôvodu pri závere o zjavnej neopodstatnenosti žaloby na obnovu konania. Prvoinštančný súd postupoval vo veci v súlade s príslušnými ustanoveniami § 397 a nasl. CSP a vzhľadom na dôvod, pre ktorý sa žalobca domáhal obnovy konania dospel k záveru, že žaloba žalobcu na obnovu konania je zjavne nedôvodná, keďže dôkaz ktorý žalobca predložil zjavne nie je spôsobilý k tomu, aby žalobcovi privedil priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

20. Odvolací súd sa so závermi súdu prvej inštancie plne stotožnil. Žalobca argumentoval v žalobe na obnovu konania novými dôkazmi a to dvomi listami, ktoré však podľa ich obsahu nie sú spôsobilé žalobcovi privediť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

21. Odvolací súd preto konštatuje, že v danom prípade nebola naplnená podmienka prípustnosti obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP.

22. Preto odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako uznesenie prvoinštančného súdu podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdiť.

23. náhrade trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako úspešnej procesnej strane nepriznal ich náhradu. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že žalovanému v odvolacom konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva ako trovy konania (majúce sa nahradiť) nevznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom rozhodnej právnej úpravy by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel postráda, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (prvej preto, že ju na to neopravňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezentovaný právny názor vyplýva i z uznesení NS SR sp. zn. 6 Cdo 166/2016 zo dňa 26.10.2016 a sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).